

Jaroslava
Hofmanová

SELFÍČKO Z RÁJE

OBSAH

Selfičko z ráje	4
Maminčin duch	6
Záhadný štěněčí sen	10
Vánoční kaktus aneb tetino zlato	12
Nemáte cigaretu?	16
Mrtvá spolužačka	18
Varovné písknutí.....	21
Ztracená Madona	23
Šátek s bílými puntíky	24
Bezbřehá empatie.....	27
Duše v hřbitovní lucerně.....	29
Teta Slávka.....	31
Kdo je Indra?.....	34
Vánoční kapr.....	36
Víno z Argentiny.....	39
Ochránkyně	41
Tajemné propojení	43
Rozcestí.....	45
Osud to nechtěl	48

Jaroslava
Hofmanová

SELFÍČKO Z RÁJE

1. vydání

vydáno v srpnu 2020 jako 103. publikace

vydal Pavel Kohout (www.knihy.cz)

ISBN 978-80-7570-193-0 (epub)

ISBN 978-80-7570-194-7 (mobi)

ISBN 978-80-7570-195-4 (pdf)

SELFÍČKO Z RÁJE

Jela jsem s Adamem autem po úzké silnici, která rozdělovala na dvě strany tmavý les, když si všiml, že nejsem připoutaná. „Buď tak hodná, zapni si bezpečnostní pás,“ požádal mě se zjevnou starostí v hlase. „Ale ono mi to nejde,“ odvětila jsem bezradně. „Je to nějak zaseklé.“ „Aha. Někde zastavím a mrknu se na to,“ usmál se na mě. Když jsme se po chvíli octili na bílé cestě zalité zlatým sluncem, u níž stál patrový dům s růžovou fasádou a zamřížovanými okny, Adam zabrzdil a vystoupili jsme. On šel opravit pás, já jsem se procházela okolo.

Prohlížela jsem si ten zvláštní dům, který vypadal trochu jako malý zámeček, trochu jako fara a působil dost opuštěně. Nakoukla jsem i za něj a to, co jsem tam spatřila, mi vzalo dech. Uviděla jsem nádhernou louku plnou intenzivních barev! Louku plnou nádherně kvetoucích, mě neznámých stromů, keřů a květin. Nikdy jsem nic podobného neviděla!

„Adame, pojď se kouknout!“ Zavolala jsem na svého přítele. „Rostou tady zvláštní stromy a kytky!“ Adam se ke mně přišoural, překvapeně se rozhlížel. „No ne, co to je?“ Pokrčila jsem rameny. „Nevím. Uděláme si selfíčko?“ On přikývl a já jsem vytáhla z kapsy mobil. Udělala jsem několik společných fotek, když se najednou přihnal dost silný vítr, který nás od sebe odtrhnul. Stačila jsem mobil strčit do kapsy, Adam natáhl ruku, ale nedokázal mě už zachytit. Zatímco on stál na místě, mě vítr strkal ke svahu, z kterého mě shodil, a já jsem se koulela někam do neznáma.

Když jsem procitla, ucítila jsem pach dezinfekce, a uvědomila si, že jsem v nemocnici. Tělo mě bolelo a jeho část spočívala v sádrovém krunyři. „Konečně jste se probrala,“ usmála se na mě starší zdravotní sestra, která mi vyměňovala infuzi. „Byla jste pár dní v bezvědomí. Vzpomínáte si, co se stalo?“ Zapátrala jsem v paměti a po chvíli se mi

vybavila vzpomínka na růžový dům, kvetoucí louku, na selfičko i silný vítr.

„Ano,“ vydechla jsem unaveně. „Spadla jsem ze svahu. Kde je Adam?“ Sestra se zarazila. „Já vám sem pošlu radši pana doktora.“ V duchu jsem se podivila proč. Myslí si, že jsem cvok? Silný doktor nasoukaný v nažehlené košili a kalhotách se objevil po několika málo minutách. Vzal mě za ruku, změřil mi tep.

„Už jste si vzpomněla, co se vám stalo?“ „Spadla jsem ze svahu dolů,“ opakovala jsem váhavě. „Adam zůstal nahoře.“ „Kde nahoře?“ „U toho růžového domu, byla tam louka barevných kytek,“ vysvětlovala jsem namáhavě. „Ale mě vichřice shodila ze svahu, spadla jsem dolů.“ Lékař chvíli mlčel. „Tak to nebylo,“ promluvil po pár vteřinách konejšivým hlasem. „Měla jste se svým přítelem autonehodu. Je mrtvý, ale vás jsme zachránili. Jednu chvíli jste byla v klinické smrti, takže se vám nejspíš všechno zdálo.“ Zakroutila jsem hlavou. „To není možné! Vždyť jsme si dělali selfičko, kde je můj mobil?“

Sestra, která se za lékařem vynořila, sáhl do bílého stolečku u postele a podala mi telefon. Najela jsem go galerie a začala prohlížet fotky. Byl tam růžový dům, stromy, keře, květiny i usmívající se Adam. Já nikde. Jak je to možné? Snažila jsem se tomu porozumět a jediné logické vysvětlení bylo, že jsme měli skutečně nehodu a všechno, co jsem zažila, jsem viděla v doteku smrti. Ale nechtělo se mi tomu věřit. Když mě po čase propustili z nemocnice, začala jsem ten růžový dům hledat. Projela jsem spoustu lesů, vesnic, cest, bohužel zbytečně, nedokázala jsem si totiž vzpomenout, kam a proč jsem tehdy s Adamem jela. Proto jsem fotografie zveřejnila na internetu s prosbou o pomoc. Ale nikdo ten dům nezná, ani ho nikdo nikdy neviděl. Zbývá jediné vysvětlení. Že je pravda. Že jsem se po tragické autonehodě ocitla s Adamem na okamžik v Ráji, ale musela jsem ho ještě na čas opustit...